

ابوالحسن ورزی

از ویکی‌گفتاورد

ابوالحسن ورزی (۱۹۱۴، تهران - ۱۹۹۴، تهران) حقوق‌دان، مقام‌دار حقوقی-اداری گوناگون، شاعر، مترجم و نوازندهٔ ایرانی بود.^[۱]

لغتاوردها

غنچهٔ پژمرده

شاخهٔ بشکسته ام کز برگ و بار افتاده ام
پایمال باغبانم در بهار زندگی
از نگون بختی، ز چشم نوبهار افتاده ام
بی نصیبی بین که شد گهوارهٔ من گور من
غنچهٔ پژمرده ام کز شاخسار افتاده ام
در گلستانی که گلچین غارتِ گل می‌کند
دانهٔ بی‌حاصلم در شوره‌زار افتاده ام
نور خورشیدم که بر ویرانه‌ها تابیده ام
من چو اشکِ شب‌نم از چشم بهار افتاده ام
از سبکباری نگرود پایمال من کسی
پرتو شمعم که بر روی مزار افتاده ام
مایهٔ نابودی من شعلهٔ آه من است
سایهٔ سروم نه روی سبزه‌زار افتاده ام
در میان خرمن خود، چون شرار افتاده ام
چون گل صحرا ز گلشن برکنار افتاده ام^[۱]
در فراموشی به سرآمد بهار عمر من

منابع

۱. برقی، محمدباقر. *سخنوران نامی معاصر ایران*. ج. ششم. نشر خرم، چاپ ۱۳۷۳. ص ۳۸۵۲.

شابک ۹۷۸۹۶۴۹۹۷۲۴۰۴

برگرفته از «<https://fa.wikiquote.org/w/index.php?title=ورزی&oldid=145783>»

این صفحه آخرین بار در ۱۴ ژوئیهٔ ۲۰۱۸ ساعت ۰۷:۲۲ ویرایش شده‌است.

این متن تحت Creative Commons Attribution-ShareAlike License در دسترس است؛ شرایط اضافی می‌تواند اعمال گردد. شرایط استفاده را برای جزئیات ببینید.